



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hlušíka, Ph.D. ve věci

žalobce: **Lepanter Czech s. r. o.**
sídlem Havlíčkova 190/12, 737 01 Český Těšín
zastoupeného advokátem JUDr. Ing. Ondřejem Lichnovským
sídlem Sádky 1605/2, 796 01 Prostějov

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2017, č. j. 13254/17/5300-22443-711745

takto:

I. Rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství ze dne 24. 3. 2017, č. j. 13254/17/5300-22443-711745, se **zrušuje** a věc se **vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 11 228 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta JUDr. Ing. Ondřeje Lichnovského, sídlem Sádky 1605/2, 796 01 Prostějov.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 23. 5. 2017 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne 24. 3. 2017, č. j. 13254/17/5300-22443-711745, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 10. 11. 2016, kterým byla zamítnuta registrace žalobce jako plátce DPH.
2. Žalobce uvedl, že dne 26. 8. 2016 podal přihlášku k registraci k dani z přidané hodnoty, k čemuž byl povinen podle § 94 odst. 2 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o DPH“). Jako důvod pro registraci uvedl § 6a písm. b) zákona o DPH v rozhodném znění, jelikož se stal společníkem společnosti Folesion s. r. o. (dále jen „Folesion“). Tuto registraci Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zamítl.
3. Prvostupňový správce daně v reakci na podanou přihlášku k registraci vydal výzvu k odstranění pochybností v registračních údajích podle § 128 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), přičemž v této výzvě správce daně uvedl, že má pochybnosti ohledně registračních údajů žalobce, a to konkrétně, zda je žalobce osobou povinnou k dani, tj. osobou, která uskutečňuje ve smyslu § 6a písm. b) zákona o DPH ekonomickou činnost společně s plátcem DPH dle čl. II Smlouvy o společnosti, kterou žalobce k přihlášce předložil. Žalobce měl dle této výzvy sdělit, zda v rámci ekonomické činnosti uskutečňuje plnění s nárokem na DPH společně s plátcem a aby doložil konkrétní doklady, které by naplnění zákonných podmínek prokázaly. Dále měl žalobce sdělit, jak je materiálně a personálně zajištěna jeho ekonomická činnost v rámci společných činností Společnosti a dále, uvést dodavatele a odběratele, se kterým i žalobce spolupracuje. Podle žalobce tak správce daně a contrario neměl pochybnosti o tom, že je žalobce osobou povinnou k dani a že se stal skutečně společníkem společnosti.
4. Žalobce správci daně v reakci na uvedenou výzvu sdělil, že v září 2016 zajišťoval v rámci společnosti Folesion realizaci zakázky překladů do anglického jazyka, k čemuž doložil fakturu č. FVC16006 vystavenou společností Folesion pro odběratele H&P Account Tax Consulting a.s., přičemž ze smlouvy o společnosti plyne, že je to jen žalobce, kdo pro Folesion vykonává překladatelskou a tlumočnickou činnost. Dále žalobce předložil příkazní smlouvu o poskytování účetního, daňového a ekonomického poradenství uzavřenou mezi Folesion a společností H&P Account Tax Consulting a.s. Dále žalobce sdělil, že ke své činnosti využívá movitý majetek jednatelů, a to na základě bezplatné výprosy dle § 2189 a násl. o. z., přičemž disponuje vlastními finančními prostředky ve výši 100 000 Kč. Rovněž správci daně uvedl konkrétní obchodní partnery, s nimiž spolupracuje a dále, že má jednoho zaměstnance. Ve smlouvě o společnosti bylo uvedeno, že bankovním účtem pro záležitosti vznikající společnosti Folesion Company bude bankovní účet společnosti Folesion.
5. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zpochybnil splnění všech zákonných podmínek pro registraci k DPH podle § 6a písm. b) zákona o DPH v rozhodném znění. Toto rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje

považuje žalobce za překvapivé. I kdyby žalobce splnění všech podmínek v řízení neprokázal, je nutno je považovat za splněné, neboť pochybnosti správce daně se týkaly pouze toho, zda žalobce uskutečňuje v rámci společnosti plnění s nárokem na odpočet DPH společně s plátcem. S ohledem na rozsah výzvy se tak podle § 128 odst. 2 daňového řádu uplatní ve vztahu k ostatním podmínkám § 6a písm. b) zákona o DPH fikce.

6. Žalovaný s odkazem na judikaturu Soudního dvora EU dospěl k závěru, že byla jednoznačně prokázána rizikovitost registrace žalobce jako plátce DPH, když existují pádné nepřímé důkazy umožňující nabýt podezření, že přidělené identifikační číslo pro účely DPH bude užíváno podvodným způsobem. Poukázal zejména na to, že 5 společností z celkového počtu 9 společníků Folesion Company je registrovaným plátcem DPH, z toho u 4 společností byla registrace k DPH podle § 6f zákona o DPH nejprve zamítnuta, avšak následně prvostupňovým správcem daně bylo vyhověno podaným odvoláním ze strany těchto společností. Ještě před rozhodnutím o zrušení zamítnutí registrací byla správci daně předložena smlouva o společnosti Folesion Company; z uvedeného učinil žalovaný závěr, že se jednotlivé společnosti staly účastníky Folesion Company, jelikož se domnívaly, že nebude vyhověno jejich registraci podle § 6f zákona o DPH. Jedná se však o ničím nepodloženou spekulaci žalovaného. Žalovaný dále dospěl k závěru o účelovosti smlouvy o společnosti Folesion Company, neboť 6 společností z 9 se na zisku podílí pouze v rozsahu 1%, ačkoli Folesion se podílí v rozsahu 85%. Žalovaný opomíjí, že se podíl na zisku odvíjí od toho, co jednotliví společníci do společnosti vložili. Všechna zjištění žalovaného se týkají jiných daňových subjektů, tyto skutečnosti mu tak nemohou být kladeny za vinu. Žalováním zjištěné skutečnosti nemohou vzbuzovat podezření, že žalobce plánuje využít registraci k DPH k podvodným cílům.
7. Napadené rozhodnutí je rovněž nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaný na jednu stranu uvádí, že žalobce splnění zákonných podmínek neprokázal, jelikož není osobou povinnou k dani, jeho účast ve společnosti je pouze účelová a plátcem daně ze zákona se nestal. Na druhou stranu však žalovaný uvedl, že prvoinstanční správce daně učinil veškeré kroky, aby ověřil předmětné skutečnosti a že existují pádné nepřímé důkazy umožňující nabýt podezření, že přidělené IČ bude užito podvodným způsobem. Jestliže totiž žalobce nesplnil podmínky k registraci a plátcem DPH se tak nestal, nemůže být dán důvod pro odepření registrace s odkazem na budoucí podvodné jednání.
8. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Podle žalovaného prvostupňový správce daně požadoval po žalobci doložení konkrétních dokladů k prokázání naplnění zákonných podmínek dle § 64 písm. b) zákona o DPH, přičemž nelze dovozovat výlučnou pochybnost správce daně stran uskutečňování plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem. Žalobce měl možnost v rámci postupu k odstranění pochybností předložit důkazní prostředky, které by prokazovaly splnění zákonných podmínek. Žalovaný má za to, že fikce neznamena nemožnost přezkoumávat naplnění podmínek § 6a písm. b) daňového řádu. U žalobce existují objektivní zjištění stran očekávání podvodného jednání.

Zjištění z obsahu správních spisů

9. Z obsahu správních spisů vyplývá, že žalobce podal dne 26. 8. 2016 k Finančnímu úřadu pro Moravskoslezský kraj přihlášku k registraci k DPH z důvodu podle § 6a písm. b) zákona o DPH, v rozhodném znění.

Shodu s prvopisem potvrzuje

10. Prvostupňový správce daně vyzval žalobce výzvou ze dne 22. 9. 2016 k odstranění pochybností v registračních údajích podle § 128 odst. 1 daňového řádu, a to tak, že vyzval žalobce, aby ve lhůtě 15 ti dnů:
- vyplnil ve všech bodech přílohu k přihlášce k registraci
 - sdělil správci daně, zda v rámci ekonomické činnosti uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet DPH společně s plátcem daně z přidané hodnoty dle čl. II Smlouvy o společnosti ze dne 1. 8. 2016, tj. především podmínku, že jako společník uskutečňuje v rámci společnosti plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem
 - sdělil správci daně, jak je materiálně a personálně zajištěna ekonomická činnost žalobce v rámci společných činností Společnosti dle čl. II. 4 Smlouvy o společnosti
 - uvedl dodavatele a odběratele, a pokud již uzavřel obchodní smlouvy, aby tyto doložil.
11. Žalobce podáním došlým správci daně dne 10. 10. 2016 k výzvě sdělil, že žalobce je společníkem společnosti Folesion Company na základě společenské smlouvy ze dne 1. 8. 2016. Vstupem žalobce do této společnosti došlo a bude docházet k podstatné úspoře administrativních a režijních nákladů spojených s vedením všech předepsaných účetních a daňových evidencí. Žalobce má v rámci společnosti zajišťovat poskytování tlumočnických a překladatelských služeb v mezích živnostenského oprávnění. V rámci uskutečněných zdanitelných plnění zajišťoval žalobce v rámci společnosti Folesion Company kupříkladu realizaci zakázky překladů do anglického jazyka pro odběratele CZ01919270, k čemuž žalobce doložil fakturu. Společnost ke své činnosti využívá movitý majetek jednatelů na základě bezplatné výprosy dle § 2189 o. z.; společnost má vlastní finanční prostředky na bankovním účtu ve výši cca 100 000 Kč. Spolupracuje se subjekty CZ01919270, CZ25361821, CZ27812120 a CZ63322625. K důkazu navrhl žalobce kontrolní hlášení. Společnost má jednoho zaměstnance, činnost zajišťují rovněž jednatelé. Účetní evidenci vede externí společnost na základě příkazní smlouvy, kterou žalobce doložil.
12. Rozhodnutím ze dne 10. 11. 2016 Finanční úřad pro Moravskoslezský kraj zamítl registraci žalobce k DPH na základě Přihlášky k registraci k DPH ze dne 26. 8. 2016. Z odůvodnění vyplývá, že žalobce vznikl dne 21. 4. 2016 a dosud nevykázal žádnou ekonomickou činnost; v přihlášce uvedl obrát za 12 předcházejících kalendářních měsíců 0 Kč a správce daně má pochybnosti o splnění zákonných podmínek. Jelikož základním předpokladem zaregistrování k dani z přidané hodnoty je skutečnost, že žadatel je osobou povinnou k dani, musí žadatel samostatně reálně uskutečňovat ekonomickou činnost nebo musí existovat předpoklad, že výkon této činnosti bude uskutečňovat. Pokud žalobce doložil k vyjádření k výzvě správce daně doklady, pak žalobce na žádném z těchto dokladů není uveden. Tvrdí-li žalobce, že má jednoho zaměstnance, nebyla správci daně předložena přihláška k registraci k dani z příjmů ze závislé činnosti. Žalobce prokázal, že je společníkem společnosti Folesion Company. K předloženým důkazům o uskutečňování zdanitelného plnění spolu s plátcem daně správce daně uvedl, že tyto důkazní prostředky žádným způsobem neprokazují, že žalobce uskutečnil v rámci společnosti plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem. Správce daně má také pochybnosti osamotné ekonomické podstatě smlouvy o společnosti. Postavení společníka společnosti Folesion Company je účelové.

13. Následně rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím. Ztotožnil se s postupem prvostupňového správce daně a nadto dále uvedl, že žalobce neprokázal, že by uskutečňoval ekonomickou činnost, ani že by prováděl přípravné práce pro ekonomickou činnost. Neprokázal tedy splnění podmínky dle § 5 odst. 2 zákona o DPH, tedy, že by byl osobou povinnou k dani. Ve vztahu k podmínce dle § 6a písm. b) zákona o DPH, tedy, že žalobce se stal společníkem společnosti, žalovaný uvedl, že žalobce se sice formálně stal společníkem společnosti, avšak smlouva o společnosti byla vytvořena účelově s jediným cílem, a to získat registraci k DPH formou zákonné registrace. Pokud se týče prokázání skutečnosti, že žalobce uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem, žalovaný pouze uvedl, že má značné pochybnosti ohledně daňového dokladu, jeho pravdivosti, transparentnosti a zcela pochybuje o jeho schopnosti prokázat skutečnosti na něm uvedené, přičemž odkázal na bod [26] rozhodnutí, kde uvedl, že žalobce na této faktuře nefiguruje, plnění je fakturováno společnosti H&P Account Tax Consulting; z faktury nelze vyčíst, zda plnění provedl žalobce či jiný člen společnosti Folesion Company či zcela jiná osoba.

Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů dle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Krajský soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť s takovým postupem účastníci vyslovili souhlas.
15. Podle § 5 odst. 1 a 2 zákona o DPH, v rozhodném znění, osoba povinná k dani je fyzická nebo právnická osoba, která samostatně uskutečňuje ekonomické činnosti, pokud tento zákon nestanoví v § 5a jinak. Osobou povinnou k dani je i právnická osoba, která nebyla založena nebo zřízena za účelem podnikání, pokud uskutečňuje ekonomické činnosti. Ekonomickou činností uvedenou v odstavci 1 se pro účely tohoto zákona rozumí soustavná činnost výrobců, obchodníků a osob poskytujících služby, včetně důlní činnosti a zemědělské výroby a soustavné činnosti vykonávané podle zvláštních právních předpisů, zejména nezávislé činnosti vědecké, literární, umělecké, výchovatelské nebo učitelů, jakož i nezávislé činnosti lékařů, právníků, inženýrů, architektů, dentistů a účetních znalců. Za ekonomickou činnost se také považuje využití hmotného a nehmotného majetku za účelem získání příjmů, pokud je tento majetek využíván soustavně. Samostatně uskutečňovanou ekonomickou činností není činnost zaměstnanců nebo jiných osob, kteří mají uzavřenou smlouvu se zaměstnavatelem, na základě níž vznikne mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem pracovněprávní vztah, případně činnosti osob, které jsou zdaňovány jako příjmy ze závislé činnosti podle zvláštního právního předpisu.
16. Podle § 6a, písm. b) zákona o DPH, v rozhodném znění, osoba povinná k dani, která se stane společníkem společnosti, v jejímž rámci uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet daně společně s plátcem, je plátcem ode dne, kdy se stala společníkem.
17. Podle § 94 odst. 2 zákona o DPH, v rozhodném znění, plátce uvedený v § 6a až 6e je povinen podat přihlášku k registraci do 15 dnů ode dne, ve kterém se stal plátcem.
18. Podle § 128 odst. 1 a 2 daňového řádu, správce daně prověří údaje uvedené daňovým subjektem v přihlášce k registraci nebo v oznámení o změně registračních údajů a v případě pochybností o jejich správnosti nebo úplnosti vyzve daňový subjekt, aby údaje vysvětlil,

doložil, popřípadě doplnil nebo změnil, a zároveň stanoví lhůtu, v níž je daňový subjekt povinen tak učinit. Vyhoví-li daňový subjekt výzvě ve stanovené lhůtě, hledí se na přihlášku k registraci nebo na oznámení o změně registračních údajů, jako by bylo podáno bez vady v den původního podání. Je-li výzvě vyhověno až po uplynutí lhůty, považuje se přihláška k registraci nebo oznámení o změně registračních údajů za podané tímto dnem.

19. Krajský soud v dané věci považuje za potřebné se vyjádřit k povaze registračního řízení. Ačkoli totiž lze přisvědčit správním orgánům obou stupňů v tom, že na registraci není právní nárok a že správce daně je oprávněn provádět šetření za účelem odstranění případných vzniklých pochybností a posléze také registraci zamítnout, je registrační řízení svou povahou řízením jednoduchým a formalizovaným, v podstatě stojícím na posouzení správnosti a úplnosti registračních údajů. K odstranění případně vzniklých pochybností slouží postup daný § 128 daňového řádu, který ukládá správci daně v případě pochybností o správnosti či úplnosti registračních údajů daňový subjekt vyzvat jejich doplnění. Podstatné je, že správce daně má povinnost jednoznačně identifikovat, v čem tkví jeho pochybnosti. Z uvedeného také vyplývá, že a contrario, sdělí – li správce daně určité pochybnosti o konkrétních údajích v registraci, je třeba mít za to, že o jiných údajích tyto pochybnosti nemá. Na tento postup totiž navazuje úprava v odst. 2 citovaného ustanovení, která v případě vyhovění výzvě ve lhůtě zavádí fikci bezvadnosti a včasnosti podání daňového subjektu. Z toho lze usuzovat, že postup k odstranění pochybností v registračních údajích je věcí zpravidla jen jedné reakce daňového subjektu, ledaže by ve lhůtě stihl reakcí více. Správce daně již však není oprávněn vydávat výzvu opakovaně. Může v rámci zásady součinnosti upozornit daňový subjekt na stále přetrvávající nedostatky a je pak na daňovém subjektu, aby si dostatečně střežil svá práva a případně požádal o prodloužení lhůty. Nelze však připustit, aby skrze vydávání dalších výzev správce daně získával čas k posouzení věcí tak jednoduchých, jakou je registrace k dani (srov. blíže také *Lichnovský, O., Ondrýšek, R. a kolektiv.: Daňový řád. Komentář. 3. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 495*).
20. V projednávané věci žalobce na výzvu správce daně určitým způsobem reagoval; prvostupňový správce daně však žalobcem sdělené skutečnosti nepovažoval za postačující prokázat správnost a úplnost požadovaných údajů, u nichž správci daně vznikla pochybnost. V této souvislosti je třeba říci, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je ve vztahu k nenaplnění zákonných podmínek nedostatečné, neboť z něj nelze zjistit konkrétní důvody, pro které měl správce daně za to, že žalobcem sdělené skutečnosti v reakci na výzvu nebyly dostatečné pro závěr o splnění registračních podmínek.
21. Obdobně však ani z napadeného rozhodnutí žalovaného není seznatelné, v čem konkrétně žalobce nevyhověl výzvě správce daně prvního stupně. Na tomto místě lze přisvědčit žalobci, že tento reagoval na skutečnosti po něm požadované a oprávněně mohl očekávat, že jiné, než správcem daně sdělené pochybnosti dány nejsou. Lze také souhlasit s žalobcem, že z výzvy správce daně zcela zřejmě vyplývá, že tento má pochybnosti v zásadě pouze o tom, zda *v rámci ekonomické činnosti* uskutečňuje plnění s nárokem na odpočet DPH společně s plátcem daně z přidané hodnoty. Je zřejmé, že z uvedené formulace lze dovodit, že správce daně a priori neměl pochybnosti o ekonomické činnosti žalobce, ale pouze, zda *v rámci* této činnosti uskutečňuje žalobce plnění s nárokem na DPH společně s plátcem. Uvedené je však v příkrém rozporu s odůvodněním prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný poté nadto, nejenže shledal postup správce daně prvostupňového rozhodnutí za správný, ale také zkoumal v rámci odvolacího řízení splnění dalších podmínek k registraci DPH.

Nelze žalovanému upřít možnost v rámci odvolacího řízení uvedené zkoumat, nicméně, v takovém případě žalovaný, který zkoumá skutečnosti doposud nezkoumané a dochází i k jiným právním závěrům (zde novým ve vztahu k nově zkoumaným skutečnostem), musí respektovat postup daný § 115 odst. 2 daňového řádu; tedy v projednávané věci bylo nutné seznámit žalobce s tím, že vyjma prvostupňovým správcem daně sdělených pochybností shledává žalovaný ještě další pochybnosti o správnosti a úplnosti v registračních údajích. Žalovaný však takto nepostupoval, čímž zatížil řízení vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Uvedený postup pak vedl k žalobcem namítané překvapivosti napadeného rozhodnutí.

22. Důležité v dané věci však je také to, že správní orgány obou stupňů pominuly fikci stanovenou v § 128 odst. 2 daňového řádu, a to v tom smyslu, že z napadeného, jakož i prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, v čem žalobce nevyhověl výzvě ze dne 22. 9. 2016. Žalovaný obsáhle v napadeném rozhodnutí se zabývá možností správce daně registraci zamítnout v případě nesplnění zákonných podmínek a dále v případě, kdy je zjevný podvodný úmysl registrace, nezabývá se však již tím, zda nenastala ohledně skutečností požadovaných prvostupňovým správcem daně fikce bezvadnosti podání. Rozhodnutí tak v tomto směru zatížil nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů.
23. Lze také přisvědčit žalobci, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, neboť žalovaný na jedné straně shledává, že žalobce vůbec nesplnil podmínky pro zákonnou registraci plátce DPH dle § 6a písm. b), § 94 odst. 2 zákona o DPH, avšak na straně druhé obsáhle argumentuje tím, že registrace k DPH je vedena podvodným úmyslem. Buď totiž měl správce daně, potažmo žalovaný za to, že žalobce vůbec nenaplnil zákonné podmínky pro registraci, pak se již však nemohl zabývat podvodným úmyslem, nebo měl za to, že podmínky byly formálně splněny, avšak žalobce byl veden podvodným úmyslem. Žalovaný tak prezentuje neslučitelné závěry. Žalobce v této souvislosti přílehlavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2016, č. j. 6 Afs 252/2016 – 35. Napadené rozhodnutí je tudíž vnitřně rozporné a nesrozumitelné.

Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud s ohledem na uvedené shledal důvodnými žalobní námitky a napadené rozhodnutí zrušil jednak pro porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které může mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (absence postupu dle § 115 odst. 2 daňového řádu), jednak proto, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů a pro nesrozumitelnost dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení, ve kterém tento bude vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s.
25. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce byl v řízení procesně úspěšný a vzniklo mu tak vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce tvoří:

- | | |
|--|---------------------------|
| a) zaplacený soudní poplatek | 3 000 Kč |
| b) náklady právního zastoupení advokátem | |
| i) odměna advokáta za zastupování | |
| v řízení ve výši 3 100 Kč / úkon při | |
| těchto úkonech právní služby: | § 7, § 9 odst. 4 písm. d) |

1) příprava a převzetí věci	vyhl. č. 177/1996 Sb.	
2) sepis žaloby		6 200 Kč
II) paušální náhrada hotových výdajů advokáta ve výši 300 Kč / úkon při úkonech právní pomoci vypočtených pod písm. II)	§ 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.	600 Kč

Celkem včetně DPH 21% (vyjma soudního poplatku) 11 228 Kč.

Soud proto uložil žalovanému zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení tuto částku, a to dle § 64 s. ř. s. ve spojení s § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších změn a doplnění (dále jen „o. s. ř.“) k rukám advokáta, který žalobkyni v řízení zastupoval. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí (srov. § 54 odst. 5 s. ř. s., § 159, § 160 odst. 1 o. s. ř.), uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 15. května 2018

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu